

ABSTRAKT

Práce se věnuje videoartu a problematice související s prezentací videoartu v galerijním i negalerijním prostoru. V teoretické části jsou definována základní pojetí, jako nová média, analogové a digitální video, videoart. Dále je zkoumaná polymorfie videa, jako média, ovlivňovaného a modifikovaného dalšími médii. Závěr teoretické části je věnován prostorovým formám videoartu, jako videoperformance a videoinstalace, zároveň je zde vyznačeno specifikum videa pracujícího s trojdimenzionálním prostranstvím.

V praktické části práce je realizován výzkum diváckých postojů (N=65) k místu sledování videoartu. Respondenti upřednostňovali prožívání videoartu v temné, „kinu podobné“ místnosti před ostatními danými možnostmi (v pořadí popularity: videoinstalace v galerii, YouTube a projekce na veřejném náměstí). Pro většinu respondentů podstatnými charakteristikami prostoru, v němž na videoart nahlíží byly: dobrá akustika, vysoké rozlišení videa a cenová dostupnost přehlídky. Dále je v praktické části realizovaná a popsána série videoinstalací a performancí. Předložené projekty pracují s experimentální ambientní hudbou, videoinstalací a negalerijním prostorem.

Poslední – didaktická část práce je představená shrnutím kladů využití videoartu ve školství, konkrétně u hodin výtvarné výchovy a následujícím návrhem vyučovací jednotky pro tento předmět. Navržená výuka je rozdělena do čtyř bloků podle metodické řady, tedy metodou gradace, od obyčejného k těžkému. Zahrnuje výtvarné náměty, jako *umělecký videozáznam*, *úprava videa*, *videoinstalace*, *videoperformance*.

KLÍČOVÁ SLOVA

současné umění, digitalizace, nová média, videoinstalace, videoart, výtvarná výchova, vzdělávání, vizuální komunikace, videoperformance.